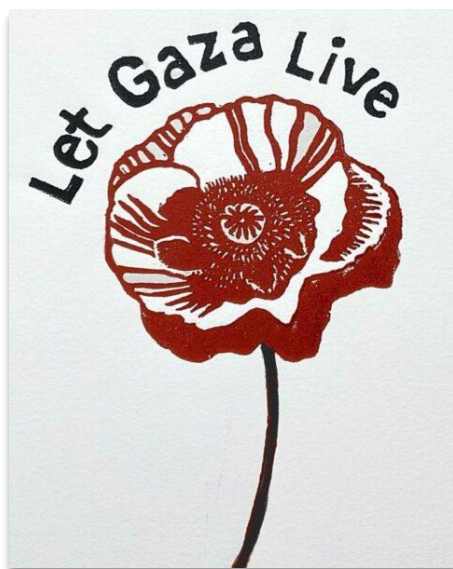

تداوم نسل‌کشی اسرائیل و طرح «صلح» ترامپ

تجدید اقتصاد

سوازن پشکاف *

* Susan Pashkoff مارکسیست انقلابی، اقتصاددان، فعال سیاسی و وبلاگ‌نویس است. او در مورد مسائل مربوط به سیاست و اقتصاد ایالات متحده و بریتانیا، جنسیت و ستم بر زنان و معلولیت می‌نویسد.

طرح «صلح» ۱۵ ماده‌ای دونالد ترامپ برای غزه فروپاشیده است (تعجبی ندارد) چون نتانیاهو گفته اسرائیل (که اکنون ۶۴٪ نوار غزه را اشغال می‌کند و خط زرد همچنان در حرکت است و این میزان را بیشتر می‌کند) تا زمانی که حماس «واقعاً خلع سلاح نشود» غزه را ترک نخواهد کرد.

ممکن است برسید، خلع سلاح واقعی به چه معناست؟ نتانیاهو خواستار خلع سلاح همه‌ی گروه‌های فلسطینی است و فقط در آن صورت اسرائیل از غزه خارج خواهد شد. اما حماس و دیگر گروه‌های مسلح در غزه با به‌اصطلاح صلح ترامپ موافقت کرده‌اند و در مذکرات دوباره در ماه ژوئیه پذیرفتند که همراه با خروج اسرائیل از غزه خلع سلاح شوند. این توافق که ماه گذشته بین حماس، ترامپ و «هیئت صلح» حاصل شد، حتی می‌پذیرد که یک نهاد دولتی تازه تأسیس سلاح‌های تسلیم شده‌ی گروه‌های فلسطینی را نگه دارد. در ۳۰ ژوئیه ۲۰۲۶، این اعلامیه توسط ترامپ به نقل از الجزیره صادر شد:

«ترامپ روز پنج شنبه در پلت‌فرم تروث سوشال نوشت: "این توافق گامی حیاتی به سوی اداره‌ی نهایی غزه توسط دولت جدید فلسطینی است که با همکاری نزدیکی با هیئت صلح برای کمک به مردم فلسطین ایجاد خواهد شد. در عین حال، اسرائیل امنیتی را که شایسته‌اش است به‌دست خواهد آورد و از غزه دیگر به‌عنوان پایگاه حملات تروریستی استفاده نخواهد شد." نسخه‌ای از توافق‌نامه‌ای که الجزیره به دست آورده، می‌گوید فرایند خلع سلاح با ورود کمیته‌ی ملی و نیروی بین‌المللی ثابت به غزه آغاز خواهد شد. کمیته‌ی ملی سپس تحت نظر کمیته‌ی بین‌المللی بر فرآیند "فهرست‌برداری و انبار کردن" سلاح‌ها با مشارکت گروه‌های فلسطینی اقدام خواهد کرد.»

همان‌طور که هر کسی که وضعیت غزه را دنبال کرده است می‌داند، آتش‌بسی وجود ندارد. وقتی آتش‌بسی برقرار باشد، فلسطینی‌ها به دلیل عملیات نظامی اسرائیل کشته نمی‌شوند. به عبارت دیگر، نسل‌کشی در غزه ادامه دارد.

از زمان آتش‌بسی اکتبر ۲۰۲۵، طبق گزارش الجزیره، دولت و ارتش اسرائیل ۱۲۵۰ نفر را کشته و ۴۱۲۰ نفر را زخمی کرده‌اند؛ تا کنون ۸۰۰ جسد را از زیر آوار بیرون کشیده‌اند. تعداد کشته شدگان غزه از اکتبر ۲۰۲۵ حداقل ۷۳۳۰۰ نفر و ۱۷۴ هزار

تداوم نسل کشی اسرائیل و طرح صلح ترامپ

زخمی بوده است. اگر اجازه داده شود جمع‌آوری اجساد ادامه یابد، تعداد کشته‌ها همچنان افزایش خواهد یافت (حداقل ۸۰۰۰ نفر مفقود شده‌اند؛ اما احتمالاً تعداد بیشتر است زیرا گاهی کل خانواده زیر آوار دفن شده‌اند). آتش‌بس واقعی هرگز وجود نداشته است.

به‌علاوه، اسرائیلی‌ها به تصرف بخش‌های بیشتری از کرانه‌ی باختری رود اردن و اورشلیم شرقی پرداخته‌اند، زمین‌های بیشتری را تصرف کرده و فلسطینی‌ها را دستگیر، شکنجه و گاهی کشته‌اند. آن‌ها حتی با حفاری زمین در شهرهای فلسطینی (سبستیا - سبسطیه - نزدیک نابلس و نبی سمویل نزدیک اورشلیم و حوضچه‌های سلیمان نزدیک بیت لحم) در کرانه‌ی باختری که به زمان هیروودس بازمی‌گردد، باستان‌شناسی را به یک سلاح برای اشغال تبدیل کرده‌اند. این موضوع توسط [مجله ۹۷۲+](#) در فوریه و دوباره در [ژوئیه](#) مطرح شد، زمانی که نیت از این حفاری‌ها آشکار شد. در مقاله‌ی ژوئیه ۲۰۲۶، محمد عزام، شهردار سبستیا این فریب را فاش کرد.

«مقامات اسرائیلی کار باستان‌شناسی خود را به‌عنوان اقدامی برای درک بهتر تاریخ یهودیان و به‌عنوان ضروری برای پژوهش و حفظ اماکن تاریخی معرفی کرده‌اند. اما عزام می‌گوید آن‌ها یک روایت تاریخی خاص و بی‌اساس را پیگیری می‌کنند، در حالی که فلسطینی‌ها از توانایی مدیریت یک بنا در داخل شهر خود محروم هستند.»

آنچه ما شاهدش [هستیم باستان‌شناسی برای پژوهش علمی نیست](#). او گفت. «این تلاشی است برای تحریف تاریخ و تحمیل واقعیتی نو از طریق اقدامات میدانی. وقتی شواهد تاریخی قابل تغییر نیست، اشغالگران تلاش می‌کند روایت خود را از طریق لوله‌ی تفنگ تحمیل کند.»

آنچه می‌بینیم نوعی بازنگری فرهنگی و تاریخی است که در آن تاریخ مردم فلسطین از سرزمین و فرهنگ خودشان زدوده می‌شود.

نسل کشی و پاسخ‌گویی

جدیدترین نسخه‌ی «طرح صلح» غزه فروپاشیده است. نتانیاهو که با انتخابات روبه‌رو است دلیلی ندارد فکر کند که موضع‌اش در قبال غزه مشکلی برای او در رابطه‌اش

با آمریکا ایجاد خواهد کرد. هم بایدن و هم ترامپ سلاح و مبالغ هنگفتی پول برای تسهیل نسل‌کشی اسرائیل در غزه فراهم کردند. این نسل‌کشی را می‌توان به شکل موجهی نسل‌کشی اسرائیل و آمریکا نامید. اما همان‌طور که می‌بینیم، به نظر می‌رسد انکار نسل‌کشی به یک بازی لغوی توسط آمریکا و دولت‌های اروپایی تبدیل شده است. بزرگ‌ترین تأمین‌کننده‌ی سلاح برای اسرائیل آمریکا است، اما آلمان، ایتالیا، بریتانیا، کانادا و هند نیز به اسرائیل سلاح می‌دهند. اگر چیزی شبیه به پاسخگویی وجود داشته باشد و کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد نسل‌کشی واقعاً بتواند مفید باشد و دیوان کیفری بین‌المللی^۱ و دیوان بین‌المللی دادگستری^۲ بتوانند وظایف خود را انجام دهند، کم‌ترین اتهامی که می‌توان علیه آن‌ها مطرح کرد همدستی در نسل‌کشی است. آیا به همین دلیل است که این دولت‌ها با وجود صحیح بودن واژه‌ی نسل‌کشی، از استفاده از آن خودداری می‌کنند؟ آیا برای لاپوشانی اقدامات گذشته‌شان از استفاده از این واژه اکراه دارند؟

بدتر از آن، بسیاری از این کشورها همبستگی با فلسطینی‌ها را سرکوب می‌کنند و حامیان فلسطینی‌ها را را دستگیر می‌کنند. در بریتانیا، همبستگی با فلسطین به‌عنوان یک «اقدام تروریستی» سرکوب می‌شود و با فعالان همبستگی با فلسطینی‌ها به‌عنوان تروریست (با وجود اینکه به این جرم محکوم نشده‌اند) رفتار می‌کنند. اکنون مخالفان حمله به آزادی تجمع، آزادی بیان و حق اعتراض تحت پیگرد قانونی قرار گرفته‌اند.. این اوضاع نشان می‌دهد که این دولت‌ها چقدر اعتبار خود را به‌عنوان یک دموکراسی از دست می‌دهند تا از دولت و ارتش اسرائیل حمایت کنند که هزینه‌ای عظیم است. نسل‌کشی در غزه واقعاً نمونه‌ای کلاسیک از نسل‌کشی است. با نگاهی به کنوانسیون سازمان ملل متحد در مورد نسل‌کشی (۱۹۴۸)، از پنج نوع اقدام مندرج در ماده دوم کنوانسیون که جرم نسل‌کشی را توصیف می‌کنند، تنها موردی که [در غزه] از قلم افتاده، مورد پنجم یعنی جداسازی اجباری کودکان است و من معتقدم که این هم به دلیل نژادپرستی در صهیونیسم سیاسی و غیرانسانی جلوه دادن فلسطینی‌ها است.

ماده دوم کنوانسیون نسل کشی

در این کنوانسیون نسل کشی به معنای هر یک از اعمال زیر است که با قصد نابودی، به طور کامل یا جزئی، یک گروه ملی، قومی، نژادی یا مذهبی انجام می شود:

(الف) کشتن اعضای گروه؛

(ب) وارد کردن آسیب جدی جسمی یا روانی به اعضای گروه؛

(ج) به طور عمدی شرایط زندگی را به گروه تحمیل کند تا به طور کامل یا جزئی نابودی فیزیکی آن را رقم بزند؛

(د) اعمال تدابیری برای جلوگیری از تولید نسل گروه؛

(ه) جدایی اجباری کودکان گروه به گروه دیگر. انکار نسل کشی اسرائیل در غزه و امتناع از بازداشت و محاکمه جنایتکاران جنگی اسرائیلی به وضوح نشان داده است که حقوق بین الملل و حقوق بشر در عمل معنای چندانی ندارند.

چرا این اتفاق می افتد؟ چرا سندی را که پس از نسل کشی یهودیان اروپایی، روما^۳ و سینتی^۴ امضا شده بود، کنار گذاشته شده است؟ آیا به این دلیل است که کشورهایی که هنوز سلاح و پول به اسرائیل می فرستند نگران اعتبار سیاسی خود هستند؟ آیا این موضوع ربطی به حفظ امپریالیسم اقتصادی و نظامی در خاورمیانه دارد؟! یا صرفاً نژادپرستی و غیرانسان دانستن فلسطینی هاست؟

اگر متحدان آمریکا با نسل کشی در غزه مشکلی ندارند، چرا باید برایشان مهم باشد که این ضربه ای به «[هیئت صلح](#)» ترامپ باشد؟ این امر نشان دهنده بی فایده بودن کامل و مطلق تشکیلی است که ظاهراً برای جایگزینی سازمان ملل تأسیس شده و برخی جنایتکاران جنگی را در «هیئت صلح» خود جای داده است ظاهراً اعضای «هیئت صلح» قرار بود هر یک ۱ میلیارد پوند برای عضویت پرداخت کنند و حسابی در بانک جهانی برای این منظور باز شد این حساب تا اوایل ژوئن ۲۰۲۶ [خالی باقی مانده](#) است؛ حتی آمریکا هم به آن پول واریز نکرده است. گویا پول «برای بازسازی غزه» به حسابی در [بانک جی پی مورگان](#) واریز می شود.

چیزی که در آن مقالات نامشخص است این است که چه کسی حساب نگهداری شده در جی پی مورگان را کنترل می کند تا اعضای هیئت صلح بتوانند برای «بازسازی غزه» به آن دسترسی داشته باشند. یک مسئله دیگر در مورد این به اصطلاح گروه که قرار بود صلح را به غزه بیاورد و بازسازی آن را پوشش دهد این است که به نظر می رسد مبتنی بر رؤیای ریویرای خیالی^۵ دونالد ترامپ و جرد کوشنر است که بر روی استخوان های غزه ای ها ساخته شود. اما هیئت صلح از پیش بر روی طرح ایجاد «مکان های بشردوستانه» (کجا؟ مصر؟ یک بیابان دور از آنجا) برای غزه ای های حذف شده کار می کرد تا اقامتگاه ساحلی «ابراهیمی» ساخته شود.

تعیین سرنوشت ، استعمارزدایی، دفاع از خود و خلع سلاح

می خواهم این نوشته را با یک نظر سیاسی صریح درباره ی استعمارزدایی، حق تعیین سرنوشت و دفاع از خود به پایان برسانم. وقتی استدلال می کنیم که با استعمار و مستعمره سازی مخالفیم و با مردمی که تحت اشغال و استعمار زندگی می کنند همبستگی داریم، یعنی چه؟

یعنی ما از حق تعیین سرنوشت آن مردم ، یعنی حق ایشان در تعیین آینده ی سیاسی، اقتصادی و اجتماعی خود، حمایت می کنیم. استعمارزدایی فقط حذف اشغالگران و استعمارگران مستقیم و واگذاری کنترل اشغال شدگان و استعمارشدگان بر جامعه ی خود نیست، بلکه حذف ذهنیت اشغالگری و امپریالیسم است؛ این دگرگونی ذهنیت و باورهای اشغالگران/امپریالیست ها به سمت توانمندسازی اشغال شدگان و ستمدیدگان است تا بتوانند زندگی و آینده خود را بسازند.

وقتی مردم تحت اشغال حتی به عنوان یک گروه مورد مشورت قرار نمی گیرند و آینده شان توسط استعمارگران، اشغالگران یا قدرت های امپریالیستی تعیین می شود، این دیگر حق تعیین سرنوشت نیست. اساسی ترین چیز، حق سخن گفتن از جانب خود، انتخاب رهبران و خواسته های خود است.

پس اگر درباره ی حق تعیین آینده صحبت می کنیم؛ فلسطینی ها به عنوان یک ملت باید حق دفاع از خود در برابر تجاوز را داشته باشند.

مردم تحت اشغال حق دارند خود را آزاد کنند و آینده‌ی خود را تعیین کنند. ما باید از استعمارزدایی حمایت کنیم و اشغال‌ها را پایان دهیم تا مردم بتوانند خود را آزاد کنند. این همان استعمارزدایی است که با حق تعیین سرنوشت ترکیب شده است. اما به نظر نمی‌رسد این امر برای فلسطینی‌ها صدق کند.

بخش اساسی مبارزه برای حق تعیین سرنوشت و پایان استعمار/اشغال حق مردم برای دفاع از خود است این یک امر بنیادین است و واضح است که اگر نتوانید از خود دفاع کنید، نمی‌توانید خود را از اشغال آزاد نمایید. اگر سلاح‌هایتان را تحویل دهید و نیروی اشغالگر این کار را نکند، احتمالاً مجبور خواهید شد دوباره برای آزادی خود به مبارزه ادامه دهید. یک مردم می‌توانند تصمیم بگیرند که آیا و چه زمانی تصمیم به خلع سلاح بگیرند، اما این‌که اشغالگر نسل‌کش به شما بگوید باید قبل از رفتن باید خلع سلاح شوید، مضحک است. اما دولت، ارتش و حامیان نسل‌کشی اسرائیل از نسل‌کشی قسر در رفته‌اند، آن‌ها مطمئن هستند که می‌توانند از هر مجازاتی قسر در بروند.

فلسطینی‌ها به اجبار به پناهندگان دائمی تبدیل شده‌اند، نسل‌کشی علیه آن‌ها صورت گرفته، زمین و منابع‌شان (آب، باغ‌ها، کالاهای کشاورزی) از آنها گرفته شده و یا نابود گشته، زیرساخت‌ها (خانه‌ها، جاده‌ها، فاضلاب‌ها، حمل‌ونقل، بیمارستان‌ها و مراقبت‌های بهداشتی، مؤسسات آموزشی) ویران شده، پزشکان و ارائه‌دهندگان خدمات بهداشتی ترور یا بازداشت شده‌اند، مقامات مدنی و خبرنگاران کشته شده‌اند. همه‌ی این‌ها جنایات جنگی و جنایت علیه بشریت است. فلسطینی‌ها حق دفاع از خود را دارند، همان طور که هر گروهی که تحت اشغال یا تجاوز است، این حق را دارد.

آیا حاضرید سلاح‌هایتان را در برابر اشغالگری نسل‌کش که سعی در محو موجودیت و تاریخ شما دارد، تسلیم کنید؟ من این امر را نمی‌پذیرم و شما هم اگر صادق باشید، نمی‌توانید بپذیرید. این امر فقط یک مسئله‌ی نظامی نیست، راه‌های زیادی برای حفظ یک ملت وجود دارد، اما باید حق داشته باشید از خودتان محافظت کنید و در صورت لزوم برای خودت بجنگید.

اگر در این مورد متقاعد نیستید بیاید به برخی مبارزات تاریخی رجوع کنیم، به جنگ فرانسه و الجزایر، به مبارزه‌ی طولانی برای سرنگونی آپارتاید در آفریقای جنوبی،

به سرنگونی دیکتاتوری‌های نظامی در آمریکای لاتین، به جنگ آزادیبخش ویتنام علیه فرانسوی‌ها و سپس آمریکایی‌ها فکر کنید. به پارتیزان‌هایی فکر کنید که علیه فاشیسم در اسپانیا، ایتالیا، فرانسه، یونان می‌جنگند... فقط فکر کنید، شما به لحاظ سیاسی کجا می‌ایستید و با چه کسی؟ نظر شما در مورد نتیجه‌ی این مبارزات اهمیت کمتری دارد؛ مبارزات ادامه دارند.

آنچه در انکار نسل‌کشی فعلی بر اساس یاوه‌ی حق دولت‌ها می‌بینیم (چگونه می‌توانیم عدم وجود چکسلواکی، یوگسلاوی و اتحاد جماهیر شوروی را توضیح دهیم؟) به‌وضوح تلاشی است برای سرزنش قربانی‌های ۷۸ سال اشغال. ما باید حق بازگشت همه‌ی فلسطینی‌ها را مطالبه کنیم، این حق توسط سازمان ملل به رسمیت شناخته و پذیرفته شده است. فلسطینی‌ها باید حق داشته باشند که کشورشان را به روشی که می‌خوانند بازسازی کنند (نه به روشی که ایالات متحده، اسرائیلی‌ها، کوشنرها و ترامپ‌ها می‌خواهند آن را بسازند)؛ پولی که دولت ایالات متحده از سال‌های ۲۰۲۲ تا ۲۰۲۶ به اسرائیل ارسال کرده است، مطمئناً در بازسازی غزه مفید خواهد بود تا فلسطینی‌ها بتوانند در آن‌جا زندگی و پیشرفت کنند.

چه کاری می‌توانیم انجام دهیم؟

- ما وظیفه‌ی اخلاقی داریم از مبارزه‌ی فلسطینی‌ها برای حق تعیین سرنوشت بی‌قیدوشرط حمایت کنیم. برخی پیشنهاد‌های ناشی از مبارزه علیه آپارتاید در آفریقای جنوبی و دیگر کشورهای که با اشغالگر و ستمگر مبارزه کرده اند به کار ما می‌آید.
- به اعتراض ادامه دهید! نشان دهید که با فلسطینی‌ها (و در واقع، مردم لبنان و سوریه) همبستگی داریم. خواستار حق بازگشت فلسطینی‌ها به فلسطین باشید. از اسرائیل بخواهید فوراً غزه را ترک کند!! پایان شهرک‌سازی‌ها در سرزمین‌های اشغالی را مطالبه کنید.

تداوم نسل کشی اسرائیل و طرح صلح ترامپ

- تحریم اسرائیل (قطع تجارت، نخریدن هر چیزی که در اسرائیل و شهرک‌های اسرائیلی در سرزمین‌های اشغالی ساخته شده است، حمایت از تحریم‌های فرهنگی، تحریم‌های ورزشی، تحریم‌های دانشگاهی (قطع مشروعیت دانشگاهی اسرائیل))
- از صندوق‌های بازنشستگی‌تان، سرمایه‌گذاری‌های‌تان، سرمایه‌گذاری‌های اتحادیه‌تان، سرمایه‌گذاری‌های دولت‌های محلی بخواهید در اسرائیل سرمایه‌گذاری نکنند. از دانشگاه‌هایتان بخواهید سرمایه‌گذاری‌هایشان را از اسرائیل خارج کنند.
- خواستار تحریم‌های دولتی علیه اسرائیل شوید، خواستار قطع تجارت تسلیحاتی و حمایت مالی از اسرائیل شوید، تجارت خارجی و توافقات با اسرائیل را متوقف کنید!
- به کسانی رأی دهید که مخالف نسل کشی هستند و هرگونه بودجه برای اسرائیل در سطح فدرال را قطع می‌کنند، به آن‌ها بگویید که با نسل کشی و هرگونه رابطه با اسرائیل مخالفید. برای این کار به دموکرات‌ها وابسته نباشید؛ آن‌ها به اندازه‌ی ترامپ و جمهوری خواهان مقصر هستند!

متن انگلیسی:

<https://anticapitalistresistance.org/netanyahu-says-no-what-next-for-peace-maker-trump/>

^۱ International Criminal Court-ICC

^۲ International Court of Justice

^۳ Roma

^۴ Sinti

^۵ Fantasy Riviera